

Augustin Balthasar von

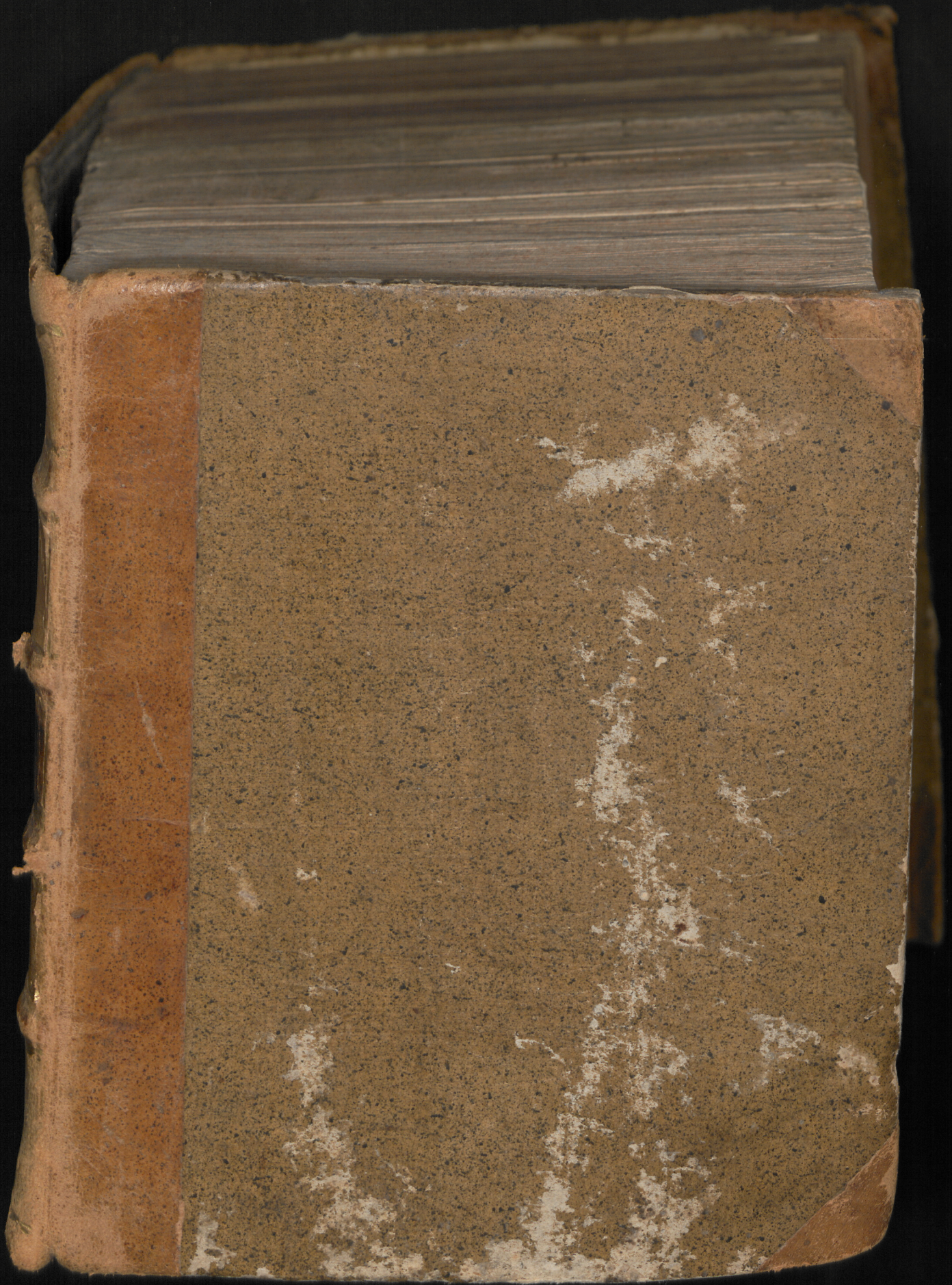
**Programma, Qvo Vniversitatis Gryphicæ Rector Avgvstinvs Balthasar ... De
Jvstificatione Non Physica, Sed Forensi, Ad Festvm Resvrrectionis Christi Pie
Celebrandvm Disserit**

Gryphiswaldiae: Stanno Höpfneriano, [1738]

<https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1860971768>

Druck Freier Zugang

N. N. — 2 (13~~4~~.)

1. Hanguisius de iurisdictione Cameracensi, de iurisdictione Novae collatorum historiae et juris patrii regiae Alsfundae G. P. P. G. G. G.
2. ^{novus} ~~novus~~ de regalia de Novae Cameracensi G. P. P. G. G. G., iurisdictione Novae collatorum historiae et juris patrii. ~~G. P. P. G. G. G.~~
3. H. de, quodam b. de Alsfundae de G. P. P. G. G. G., novae Balthasar.
4. In Mittal n. l. de Novae de Alsfundae de G. P. P. G. G. G., novae Balthasar.
5. Hanguisius de iurisdictione Alsfundae de G. P. P. G. G. G., novae Balthasar.
6. Balthasar, de legato.
7. Balthasar, de eo, quod iustum est circa mystias.
8. Balthasar, program ad H. de Alsfundae de G. P. P. G. G. G., de contractibus et act. bonae fidei et H. de iur.
9. Balthasar program ad H. de Alsfundae de G. P. P. G. G. G., de praerogativa juris germanici praeter iure romano, in materia pactorum dotalem.
10. Balthasar program ad H. de Alsfundae de G. P. P. G. G. G., de pecunia asservationis in contractu locationis cond. soluta, episcopi in Concursu Crediti iur.
11. Balthasar program ad H. de Alsfundae de G. P. P. G. G. G., de usufructu paterno in iurisdictione familiarum.
12. Balthasar program ad H. de Alsfundae de G. P. P. G. G. G., de iurisdictione germanica simultanea in iurisdictione germanica.
13. Balthasar program ad H. de Alsfundae de G. P. P. G. G. G., de iurisdictione germanica circa baptismum.
14. Balthasar program ad H. de Alsfundae de G. P. P. G. G. G., de iurisdictione germanica singulari in processum.
15. Balthasar program ad H. de Alsfundae de G. P. P. G. G. G., de iurisdictione germanica consummationis.
16. Balthasar program ad H. de Alsfundae de G. P. P. G. G. G., de iurisdictione germanica ecclesiastica et c.

17. Balthasar, progr. ad diss. Heybergii, de iure usus in censur.
su creditorum J. Lubenig. in eadem classe integre adjudicantis.
18. Balthasar progr. ad diss. de Paltenii, de favore depositi.
19. Balthasar progr. ad diss. Heyeri, de remissione in mercedis
in locutione praediorum rusticorum abingens damnum et
luc pecuniarum conductori contingens.
20. Balthasar progr. ad diss. Schuffelii, de successione
ab intest. et iur. Lubenig.
21. Balthasar, progr. ad diss. Balthasari, de origine flunderum
in genere, praecipue oblatorum in pomerania horumque in
dale.
22. Balthasar, de poena adulterii.
23. Weytphal et Balthasar de Severissimo duum pomeranias
meritis in rem literariam.
24. Balthasar de intellectus facultatibus ad voluntatem Dei spi-
ritus sancti ductu componendis.
25. Balthasar, de voluntate ad Angelorum Sanctitatem.
26. Balthasar, de iustificatione non physica sed poenali ad
dictum resurrectionis Christi pie celebrandum.
27. Balthasar de electificatione spirituali.
28. Balthasar de diis gentium tutelariibus ex antiquitate quae-
dam.
29. Balthasar en, et quatenus illud restauratae humanae
salutis medium ratione investigare posuit.
30. Balthasar, de lucis religiosis.
31. Balthasar, de linguae usu et abusu morali.
32. Balthasar, progr. ad Ristum archangelis procreati
michaelis.

149 26 148 29

PROGRAMMA,
QVO
UNIVERSITATIS GRYPHICÆ
RECTOR,
AVGVSTINVS BALTHASAR,
JVRIS VTRIVSQUE DOCTOR ET PROFESSOR ORD.;
DE
IVSTIFICATIONE NON
PHYSICA, SED FO-
RENSI,
AD
FESTVM
RESVRRECTIONIS CHRISTI
PIE CELEBRANDVM,
DISSERIT.

GRYPHISWALDIÆ, Stanno HÖPPNERIANO.

* *
*

Quemadmodum peccata, quibus nos homines contaminamur, duos admodum noxios & funestos habent effectus: unum reatum, qui nos ob delicta commissa iræ divinæ pœnisque, quæ Dei contemtoribus constitutæ sunt, subjicit; alterum naturæ depravationem, quæ nos corruptos, ad malum proclives, turpibusque actionibus squalidos reddit: Ita Christus, generis humani reparator, salutis nostræ auctor ac dux, remedia, quibus ex malis nostris eluctari possumus, non passus est deesse, sed duobus his malis directe oppositis nos affecit beneficiis: Justificatione nimirum, & Sanctificatione. Primo bono ac beneficio nos a reatu liberat, & propter meritum, suo sanguine & morte pactum, fideque apprehen-

hensum, deposita omni offensa, pœnis, quas jure meritoque luere debebamus, absolvit, defectionisque, qua tantopere divinam læseramus Majestatem, dat impunitatem: altero a servitute ac dominatione peccati, cujus sub jugum lapsu missi eramus, liberat, vitiis, quibus obruti sumus, medetur, gratiosis Spiritus Sancti donis nos implendo, naturam insigniter ornantibus, ut pulcherrimis fidei fructibus, virtutibus, pietate in Deum, caritateque in quemvis alium conspicui, a contagione hujus depravati seculi liberi Deo serviamus, adventum Christi expectantes. Quanquam hæc duo beneficia indissolubili nexu sunt conjuncta, ut, quem Deus pro justo declarat, eundem etiam sanctis moribus instruat, placuit tamen hoc resurrectionis festo præcipue paucis tradere, qualem notio JUSTIFICATIONIS in sacris literis habeat sensum. Si audiamus Doctores Romanæ religioni addictos, sacram Scripturam, fidei nostræ instrumentum, minus recte explicantes, opinione sua falsi, nobis, sed frustra, persuadere conantur, justificationis vocabulum habere, significationem physicam, contententes, Christum in justificatione nobis infundere gratiam, donando nobis amorem erga Deum & quosvis alios, reliquasque virtutes Christianas, quarum usu & exercitatione justiciam constitueremur. Sed secus nos sentire jubet Sacra Scriptura, ex qua liquido constat, vocem justificationis non physicam, sed *forensam* habere significationem, & cassa inanisque loquacitas, qua Pontificii ad errorem suum propugnandum utuntur, accurato judicio a viris theologis discussa est. Facile autem notionis hujus sensus forensis patet ex integra
(2
acti-

actione judiciali; quam enim, si animo expendimus, omnia, quæ hic occurrunt, esse forensia, intelligemus. Occurrit enim JUDICIUM. *Psalm. 130. v. ne congregiaris in judicio cum serbo tuo,* & quidem integerrimum, justissimum, omnique injustitiæ suspicione purissimum. *Rom. II. v. 5.* In quo, non cujus manus gravior, illius & causa est melior; neque tales adsunt judices, quales in humanis solent esse judiciis, qui, errore ducti, aut aliqua cupiditate abrepti, secus quam decet, sua utuntur potestate; neque tales, qui umbras rerum & imagines tantum conspectari possunt, ut sapius rigidioribus quæstionibus atque tormentis opus sit, omnia hic clariora, quam ut aut occultari, aut negari possint, sed omnia hominum facta, siue bona, siue mala ex spississimis tenebris in lucem protrahuntur. Qui in hoc judicio JUDEX sedet, non est judex, citius opinione, ab alio judicandus, sed est Deus, æternus generis humani creator, ille invisibilis boni remunerator & mali vindex, qui, nulla prorsus habita personarum ratione, exercet quam sanctissime judicium, quippe qui non potest non, quod est impurum peccatisque corruptum detestari, adeoque peccatores summe destabiles averfari, & averfando ab eorum conjunctione abhorrere. *Psalm 5. 1. & seqq. Tu non es Deus qui dilectetur improbitate; malum non commorabitur coram te: Odisti omnes operatores iniquitatis.* REI, qui ad tanti judicis tribunal se sistere debent, sunt omnes homines peccatores, judicio Dei obnoxii. *Rom. 3. v. 19.* Non solum primi parentes, sed omnes ex iis nati, culpæque ab illis admittæ participes facti, qui defectione sua illustri Dei imagine privati, non solum
supre-

supremo Numini, ejusque sanctissimæ legi non sunt sub-
jecti, verum etiam hostili prorsus animo adversus il-
lud rebellant; quæ quidem rebellionis vis ac iniquitas
se ita prodit, ut, cum spiritali legis censura detegi-
tur, homo peccator indignetur, fremat, murmure,
nec quietem, falso ita creditam, quam in Epicurea se-
curitate quærit, velit interturbari. Nihilo vero mi-
nus adsunt ACCUSATORES; MOSES Joh. 5. 45. graviter eos
accusat, & ad pœnas solvendas obligat, argumento a
naturæ nostræ corruptione viriumque legis implendæ
impotentia sumto, qua impediti sanctissimæ Dei volun-
tati non possumus satisfacere; *mala enim arbor bonos ferre
fructus non potest.* Math. 7. v. 18. Hinc maledictio le-
gis oritur, illa pœnarum comminatio, in malis varii
generis consistens, judicialeque sententia in legis vio-
latores pronunciata, cum certissimo rigidissimæ exe-
cutionis eventu: Deut. 27. v. 26. *Maledictus quicumque non
servaverit verba legis hujus, ita ut faciat, & omnis populus
dicere debet Amen.* Præterea etiam SATANAS accusator
delatorque crudelissimus, qui omnes suas cogitationes
in humani generis perniciem parat atque meditatur,
non quiescit, sed omnes cogit machinas infidiasque,
ut homines in odium Dei adducat. Quam eximie com-
tus est accusatione, ut Hiobus offensam Dei contrahe-
ret, id quod ex historia Hiobi satis patet. CONSCIEN-
TIA, quam a summo Numine consiliorum factorumque
testem accepimus, quæ a nobis divelli nequit, pariter
prodit, in qua delicta, quasi agmine facto, se offerunt:
quæ testis male sibi conscios, & in angustiam redactos,
peccatorum, quibus justissimum Numen exacerbarunt,

convincit, & æterne damnationis, qua nihil hominia-
trocius, nihil horribilius accidere potest, reos facit, ut
ingenti pavore concussi, collecto etiam animo, non ha-
beant, quid justitiæ Dei vindici ad tranquillitatem obti-
nendam opponere possint, & nisi quis in auxilium ve-
niret, tandem peccatorum multitudine ac magnitudi-
ne defatigati & labefacti, animis cadant. Sed ecce! adest
ADVOCATVS, qui homines peccatores, tanta calamitate
oppressos, suo patrocinio defendit: CHRISTVS JESVS. De-
us & homo, qui se Patri Vadem dedit, ac illius strictæ
& severæ justitiæ suo sanguine & morte satis fecit, eos-
que æternis eripuit suppliciis. O quantum malum
peccatum! quod non alia victima, nisi Filii Dei sangui-
ne & morte placari potuit; *non rebus caducis, argento aut
auro redempti sumus, sed pretioso sanguine, utpote agni imma-
culati & incontaminati, nempe Christi.* 1. Pet. I. v. 18. 9. Nam,
cum legi subjecti essemus debitores, cum obligatione
ad perfectam impletionem, sub comminatione & exe-
cutione maledictionis, hanc vero impletionem præsta-
re non poteramus, Christus, alioqui legis dominus, ho-
mo factus, & nostri loco, impleta lege, a maledictione
nos redemit, expuncto, quod contra nos consignatum
erat, chirographo. Coll. 2. v. 13. 14. parto nobis simul ad-
optionis jure & privilegio. Id quod perfecit sanctis-
sima ac perfectissima obedientia, tum passiva, qua tot,
tamque dira, & vel dictu, vel cogitatu aspera, imo ip-
sam mortem promptissime sustinuit; tum activa, qua
non solum in cruce, & perpeffionibus sanctissimum &
perfectissimum sanctitatis, lenitatis, patientiæ, & omni-
um virtutum se exemplum præbuit; sed & reliquæ vi-
tæ

tæ actionibus tanta perfectione sanctitatem demonstra-
vit, ut ipsa lex perfectiorem requirere non posset. Omnes itaque homines, quotquot sunt, hic Advocatus in libertatem asserere potest: Pater enim filii sponsionem præstitumque ab eo lytrum pro humano genere accepit, illudque credentibus in Filium imputat. *Deus enim mundum sibi in Christo reconciliasse* dicitur 2. Corinth. 5. v. 18. 19. Quicumque igitur Christo vera fide & fiducia affixi, in eos Satanas infernus nihil juris habet: e contrario autem, qui ipsius sanguinem pedibus conculcant, nec se fide in Christi meritum coram tribunali divino tuentur, æternum peribunt. Ex his, quæ in justificatione occurrunt, forensibus, quæ sunt: Judicium, Judex, Reus, Accusator, Testis, Advocatus, Absolutio, patet, justificationis notionem non physicam, sed forensē, habere significationem. At in hac vocis consideratione subsistere nolui, sed & eo fine hæc tradere proposui, ut vos, *Cives Academici carissimi* hoc resurrectionis Christi festo, ad tanta Dei munera, quæ per Advocatum nostrum Jesum Christum consecuti sumus, considerata, excitarem. Si qui sunt, qui prorsus nulli rerum cœlestium æstimatores, quasi nullum judicium, judicem, accusatorem, testem conscientiam, damnationem statuentes, omnem religionis sensum extinxisse videntur; imo eo audaciæ procedunt, ut se, sua sponte, vocibus, dictu horrendis, Diabolo tradant: timeant isti Deum, Deus judex enim est omnipræsens, omnia audit videtque, quamquam aliquando tarde punit peccatum, solet tamen tarditatem gravitate compensare.

Si

Si cogitatis, Deum ita execrari peccata, ut non nisi morte Filii carissimi reconciliari potuerit, non tam ferreo animo eritis, quin securitatem & profusam profani moris licentiam castigetis. Confugite ad vulnera Christi, quæ vobis a verbi divini præconibus in æde sacra pluribus monstrata. Ut mens vestra, sole justitiæ collustrata, terrestrium vanitatum victrix, Deo serviat.

P. P.

GRYPHISWALDIÆ,

IPSO PASCHATIS DIE ANNO MDCCXXXVIII.

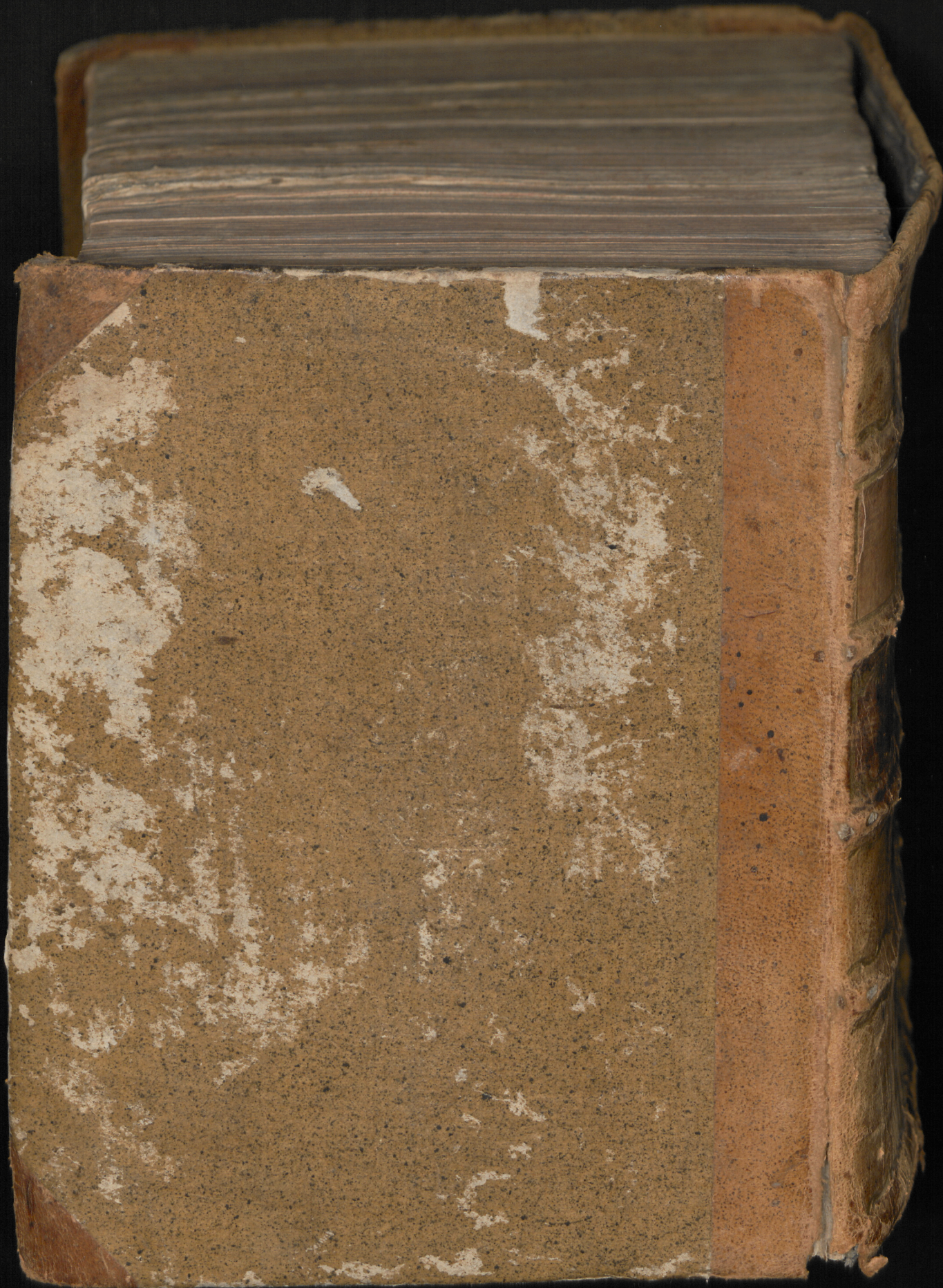
SVB SIGILLO VNIVERSITATIS.

33. Matthaeus, praegr. nunc Regis dan Norwici quae Christi.
34. Matthaeus, praegr. nunc Regis dan Sueciae Christi.
35. Treiber, de excusatione Lustrorum, nunc Praesens Censuram.
36. Treiber, de clausula cadicillari.
37. Tresenreuter, de his qui heredes institui prohibentur.
38. Treuer, de superstitionis conditoribus et propagatori-
bus.
39. Treuer, logomachia in iuris naturae doctrina.
40. Treuer, de decore gentium circa belli initia.
41. Treuer, de auctoritate et fide gentium et reipub.
Hunc Credit sua Michaelis ino Mantae.
42. Tribbechorius de commerciis.
43. — — — — —
44. Trier, de iure stapulae civitatis Francofurtanae ad Viadrum.
45. Trier, de officio Ordinarii in academiis.
46. Troppanneger, de potestate electorum et principum im-
perii circa ius nobilitatis subditis suis conferendis.
47. Troppanneger, de dote non promissa praestanda.
48. Troppanneger, de momento temporis.
49. Helis, an fidei commissarius suorum rerum sibi com-
missariorum dominus sit, propterea quod rem ex venditi-
one aut permutacione rei fidei commissi subjectae ac-
quisitam licet fuerit, a possessore inter medio gravato, post-
modum alienata nihilominus tanquam rem sibi com-
missi subjectam, a tertio possessore vindicare possit.

50. Helis, de ^{jura} separatione in concursa Creditorum et utrum
hac juri in Saxonia superiori etiam post quinquennium locum
habeat.
51. Helis, quousque parentibus licitum sit liberis suis hereditatem de-
trahere et quid ad voluntatem parentum maxime nuncupati-
nam probandam requiratur?
52. Helis, si quis nomen ipsum sub auditu evictoris acceptet, an
et qualem actionem habet accipiens, adnegatorem autem periculo exis-
te: etc.
53. Helis, in quantum et quibus modis uxor pro marito valide se obliga-
re queat? et quid hac in re cum primis in Saxonia superiore sit
juri?
54. Helis, quousque superstes conjux, altera parte defuncta in bono-
rum possessione defendi, eaque ipsi competere queat?
55. Helis, an foris cum tertio contractus beneficio divisionis
gaudent?
56. Hoffmann. De origine, progressu et natura juris prudentiae
criminalis germanicae.
57. Hoffmann, de revocatione testamentorum ex juris germanici
principiis explicata.
58. Hoffmann de coemeteriis ex archibus tollendis, non vbi Gysling
des Götterhuden und der Nördten.
59. Hoffmann. De communicationis bonorum conjugum non nata-
re atque principiis.
60. Hoffmann, de jure separandi allodium a fundo
61. Hoffmann, de donationibus propter nuptias.
62. Hoffmann, de jure consuetudinis.
63. Hoffmann, de die ac nocte nuptiali, non vbi Gysling supra
und der Götterhuden.

64, Hoffmann, nuptiarum secundarum tempora . in nuptiarum
hinc nova ipsa mediana Ep. Pfrontau Causa.
65. Hoffmann, observationes quaedam testamentarias.

Si cogitatis, Deum ita execrari peccata, ut non nisi mor-
te Filii carissimi reconciliari potuerit, non tam ferro
animo eritis, quin securitatem & profusam profani
poris licentiam castigetis. Confugite ad vulnera
isti, quæ vobis a verbi divini præconibus in æde
alutibus monstrata. Ut mens vestra, sole
collustrata, terrestrium vanitatum victrix,

P. P.

PHISWALDIÆ,

IPSO P. DIE ANNO MDCCXXXVIII.

SV. UNIVERSITATIS.

